

Ce ar reprezenta țeapa? Un par lung, ascuțit la un capăt, folosit în Evul Mediu ca element de tortură și suprimare fizică, alături de alte mijloace precum spânzurătoarea, ghilotina, tragerea pe roată, smulgerea diverselor membre etc. în Vestul Europei la modă erau turnirurile sau jocurile de război, o formă de divertisment, în care arma principală, lancea, era de fapt tot un fel de țeapă; rareori însă se termina cu suprimarea adversarului. Țeapa românească a fost asociată cu Vlad Țepeș ce a domnit peste Țara Românească în trei rânduri: 1448 (pentru două luni), apoi între 1456-1462 și în fine în 1476 pentru numai o lună. Vlad al III-lea Țepeș, supranumit Dracula după romanul lui Bram Stoker, era fiul lui Vlad Dracul domn între 1436-1442 și 1443- 1447.

A fost privit de cancelariile europene ca un adevărat salvator al Creștinătății. Adversarii, hoții, ticăloșii de toate categoriile erau trași în binecunoscuta țeapă. Acum printr-o serie de asocieri, având la bază cel puțin patru linii genealogice ce să vezi, regele Charles al III-lea al Marii Britanii și-ar avea originile spre Vlad Țepeș Dracula. Trebuie de menționat că draco înseamnă, dragon în limba latină, incluzându-l în Ordinul Dragonului, neavând niciun fel de legătură cu românescul drac (necurat) ca un fel de greșală istorică nemeritată a aceluia conducător român. A căpătat o notorietate mondială după publicarea romanului despre vampiri a scriitorului dar mai ales după

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
*Independența
prin Cultură*

ecranizarea romanului omonim.

Gleb și Svetlana Zilberstein au mers mai departe și au extras material genetic din scrisorile redactate de Vlad Dracula, lăsate acolo de sudoarea, amprentele și saliva acestuia. Spun ei că: Toată noaptea a plouat după extragerea moleculelor lui Dracula, câinii au urlat și a fulgerat. Aceasta ar fi partea istorico-teatrală a celui care cum, necum, a devenit personaj de film, ba mai mult a creat în prezent un curent draculian care, îmbinat cu alte elemente moderne pe care nu le voi expune aici, la un loc au căpătat alte sensuri de la ceea ce a fost cândva, acel magnific personaj care se lupta cu imperiile care-l înconjurau. Cei de atunci orânduiau societatea pe care o stăpâneau ca să fie feriți de o serie întreagă de nenorociri de sorginte umană. Era un mod practic, concret și organizat de a aplica legea pe care acei conducători o considerau că este legitimă.

Acum țeapa este asociată cu înșelăciune, prăduială, acumularea de valori nemeritate și multe asemenea, ca atare se impune să trecem la ale noastre cotidiene derapaje. Top țepe și fraude de miliarde de dolari au fost prezente încă de prin anii '90. A început cu Piramida Caritas, jocul de amăgit românii de îmbogățire peste noapte, conceput de către Ioan Stoica - el era cel vizibil că în spate au stat sute de foști care s-au îmbogățit rapid și au dispărut fără urmă. A venit imediat la rând prin anul 1993 SAFI, care a atras peste 220.000 de investitori, adică fraieri. Au dispărut peste 70 milioane de dolărei, la actuala valoare de piață spre jumătate de miliard. S-au dus pe apa sâmbetei, românașii noștri rămânând evident cu paguba, pentru care acele instituții ale statului nu au intervenit cu nimic. Spuneau preopinienții de atunci, că este o afacere privată și nu au a se băga în

așa ceva.

Cu totul fals, atunci ca și acum au fost complici cu marii devalizatori. Și, pentru că este acum un subiect fierbinte, să ne focusăm pe marii țepari care apar pe mai toate canalele media. S-a ivit ca niciunde, de fapt, se știa cu ceva ani în urmă despre azilele groazei. În acele așezăminte în care erau încarcerati bătrânii din România se petreceau orori de neimaginat. Este amplu mediatizată situația de lângă București, respectiv din orașul Voluntari, unde țeparii de acolo au găzduit în condiții inumane, zeci poate chiar sute de oameni în vârstă, fără ca aceștia să poată comunica ori interacționa cu cineva.

Acolo și mai peste tot în țara noastră pe acest domeniu (care nu este singular), ca un fel de plagă națională, țeparii au fost și încă sunt omniprezenți. De fapt, reprezintă un imbold de îmbogățire a unor indivizi cu legături pe mai toate nivelele de decizii ale statului, o nișă, o oportunitate pe care au găsit-o de a storce bani cu nemiluita pe suferința unor semeni abandonați de fapt. Acest tip de stabilimente, de-a lungul timpului erau gestionate de statul român dintotdeauna.

Cu ceva ani în urmă s-a hotărât ca persoanele în vârstă, cele cu dizabilități, ori părăsiți de soartă, să fie ocrotite și de entități private, multe dintre cele gestionate de organisme ale statului să fie desființate iar ocupanții să fie trimiși în familiile lor ori să găsească aparținători în alte formule. În familie cel mai adesea erau imposibil de îngrijit acele persoane și iată că, încetul cu încetul, la nivelul țării au apărut vreo trei mii de locații private. Dacă la început au funcționat la nivel mulțumitor, pe măsura trecerii timpului au apărut profitorii, țeparii care au văzut o oportunitate de

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
Independența
în Cultură

îm bogățire pe spinarea acestor părăsiți ai soartei.

După izbucnirea scandalului, printr-o decizie a primului-ministru s-a hotărât verificarea tuturor centrelor. Sunt centre care nu au angajați, nu se știe ce se întâmplă acolo iar de la declanșarea controlului zeci/sute de persoane cu probleme au fost cărate prin vii, păduri, beciuri spre a nu fi văzuți de presă. Criminalii care au organizat aceste lagăre trebuie de urgență reținuți, judecați și închiși pentru zeci de ani. Luați la întrebări, reprezentanții puterii locale/ zonale/centrale fug de răspundere, se baricadează în birouri, se autosuspendă (de ce nu să demisioneze?), dau vina pe opoziție (care nu prea este), în final dau în bălbâială.

În concluzie, asistăm la o crimă la nivel național, aflată în cărca foștilor și actualilor conducători politici. Sunt unsprezece instituții ale statului român care au legătură cu autorizarea, controlul, îndrumarea și eventual sancționarea celor care conduc aceste centre de exterminare a bătrânilor și a persoanelor cu dizabilități. Aici nu se pune problema demisiilor ci a răspunderii pecuniare/ penale/administrative a celor care au tolerat acest dezastru național. Soarta celor care sunt în vârstă

și sunt instituționalizați într-un așa-zis sistem de protecție, persoane cu dizabilități sub toate formele posibile, apoi copii abandonati ori abuzati și, de fapt, într-o întreagă țesătură de oameni care nu își pot asigura un parcurs necesar speciei umane, pentru ei toți, societatea românească, de fapt politicianii, nu au avut aplecarea necesară spre a legifera corect acest uriaș segment uman, aflată acum într-o adevărată bătălie politică, că la bază, de fapt, acesta se pare că a fost motorul declanșării unei ambuscade naționale care continuă pe toate palierele instituționale.

În România sunt peste 800.000 de persoane cu handicap, dintre ei câți ar putea fi utili, ca pe vremuri? Adică, exista o cooperativă, Munca orbilor, unde munceau, socializau și parțial se autoîntrețineau acest segment social; acum această structură nu mai există. Era o cooperativă care se numea Munca Invalizilor cei încadrați confecționau diverse obiecte (pensule, perii pentru dușumele, mănuși pentru uz industrial etc.) și această structură a dispărut. Mai erau și alte segmente de persoane cu felurite afecțiuni și care pe lângă subvenția necesară din partea statului erau arondați într-o muncă productivă potrivit posibilităților lor. Aceste activități îi țineau în viață, dădeau un sens existenței lor, nu se considerau că ar fi rebuturi sociale. Acum sunt internați de-a valma, poate unii dintre ei, împotriva voinței lor.

Acest segment social, persoane cu dizabilități, vârstnici ori cei care întradevăr nu-și mai pot controla destinul, este practic abandonat de sistemul democratic autohton. Este o discuție largă în care specialiștii, cu scaun la cap, nu globaliștii, ar trebui să găsească soluții, iar clasa politică să le și pună în practică de îndată. Și înainte de '90, cel puțin în Capitală existau țepari; erau localizați undeva în centru, într-un perimetru cuprins între străzile Smârdan, Covaci, Lipsani.

Se vindeau pe sub mână cum se zicea, parfumuri, inele de aur (erau de fapt din alamă), spray-uri umplute cu nimic. Îți palmau repede produsul, luau banii și dispăreau. Față de ce este în prezent ei erau niște copii de mingi. Dar pe lângă supermarket-uri în prezent sunt indivizi cu liste care strâng bani pentru nevoiași, false ucrainence care cer ajutor, indivizi care vând celulare.

Un brașovean a reușit performanța de a vinde Parcul Central din localitate. Iar lista țeparilor este din păcate foarte lungă, cu măicuțe ori preoți de la mănăstiri inexistente, care cer bani, vânzători

ambulanți de cartele telefonice etc. O categorie distinctă o reprezintă țeparii care promet locuri de muncă în străinătate. Escrocii aveau firme fantomă, îi încărcau în autocare, le luau banii iar la destinație nu-i aștepta nimeni. În luna martie a acestui an, țeparii de la Euroins au reușit să scoată din țară milioane de euro fără ca ASFul ori guvernarea să îi oprească. Ce diferență uriașă dintre țeparii care te păcăleau cu un parfum sau un ghiul false și cei de acum ce au ca unitate de măsură milionul de euro. Tepele sunt prezente în toate domeniile vieții noastre economico-sociale.

La calea ferată de pildă au fost trimise la topit sute și sute de vagoane, uneori un vagon valorând câțiva lei, au dispărut triajele inclusiv cel din Gara de Nord. În acele locații era concentrată o uriașă tehnologie, oameni cu o calificare deosebită, specifică acelor îndeletniciri. De soarta ferului livrat pe mai nimic către samsarii din domeniu nu s-a sesizat nici o entitate statală în domeniul tragerii la răspundere a țeparilor. Locomotive vândute la prețul de 12 RON; cine a hotărât această infamie? Se spune că beneficiarul ar fi Bercea Mondialul cunoscutul interlop care se învârte copios în sfera decidenților politici actuali. Acum au loc vizibil ori în zone umbroase resetări ale clanurilor politice, iată că vajnicul primar al orașului Voluntari, prea cucernicul și evlaviosul, îmbarcă în autocare zeci și zeci de enoriași, se spune, printre ei și eventuali debitori de vorbe în fața anchetatorilor, către Grecia, de fapt, către evlavioase așezăminte monahale.

O mișcare ciudată și per ansamblu, privind ceva mai detașat chiar inutilă. În fine, ca și un alt proepinent masiv prezent pe toate canalele media, vâra în față biserica, spre a planta în mintea unui segment de privitori, inocența lor. Cam greu de digerat această marotă. Mai sunt micile tepe, să le spun țepușe, în care funcționarii de mâna a doua ori a treia, se bagă în nimicuri spre a obține ceva euroi. Primăria din stațiunea Mamaia avea nevoie de un logo. S-a găsit firma, care cu câțiva euro a cumpărat de pe net o imagine, a mai aranjat-o pe ici pe colo și a încasat vreo 15.000 de euroi. Până spre anul 2000, ceva care ar fi însemnat o investiție și un prezumtiv câștig spre o sută de mii de dolari, era lăsat la liber. Acum s-a ajuns la un grad de hulpavilitate ca să fie favorizată o firmuțică pentru ceva mărunțiș. Iată s-a ajuns și la țepari de doi lei, o rușine în materia marilor demolatori ai economiei românești.

Țepari de top

Țepari sunt acum peste tot
Se înghesuie spre viitorul vot
Vor să ajungă spre un pot
Câștigător, ei așa socot.
Țepari sunt la orice colț de stradă
Chitiți ca să te prindă în nadă
Cinstiți șmenari să-ți tragă
Prinosul tău, iar statul nu se bagă.
Țepeș Doamne, tu să le înfigi
Țeapa ta până spre gâlci
Celor care ne cred nătângi
Ei prăduind acum, imense hălci.

Dacă stăm bine și medităm și exteriorii noștri ceva mai apropiați ne supun la un tir de țepușe. Iată a venit pe cai mari, e adevărat pentru început într-o vizită privată la Guvernul României, ca un fel de popas către așa zisa școală de vară de la Tușnad, primul ministru al Ungariei. În paranteză fie spus, unde mai poate merge acest prim-ministru, care nu se mai desprinde de funcție de mulți ani. În Serbia, în Ucraina, ori în Austria să țină discursuri cu zeci de mii de audienți; exclus în acele țări, doar la noi și-a găsit culcușul ideal. Că acolo la Tușnad, aflat în largul lui, a aruncat fel de fel de fumigene, de genul, că așa a convenit cu primul-ministru al nostru să nu spună anumite lucruri, este un mod neuzual în diplomație.

Alături de gluma că de când este el prim-ministru la noi au fost vreo douăzeci pe acest post și poate actualul este mai norocos, este de fapt dacă nu o țepușă măcar a pus o piuneză pe scaunul celui al nostru. Că odată așezat să mediteze asupra celor debitate de invitat, să sară ca ars din cauza piesei de care vorbeam. La acea miștocăreală îmi permit să inserez un banc la modă acum.

Intră doi unguri la mine în magazin:

- Ce doriți? Îi întreb ...
- Vrem doi cutie de pateu.
- De care Bucegi, Antrefrig, Scandia?
- No, no!
- Ei, hai, acuma zic, să nu-mi spuneți că vreți Ardealul?!

Evident că este vorba de pate, Ardealul, cu fainoșag cu care ar fi trebuit servit cu mare pompă primul ministru ungar la dejunul tot privat din preziua Tușnadului. Trebuia să i se spună că dacă unii dintre urmașii de grofi ori nobili maghiari au primit înapoi foarte mult pământ în Transilvania și încălcând legea optanților, românii cumpără enorm de mult pământ unguresc... din marketuri la sac. În fine așa-zisă școală de vară din frumoasa stațiune Tușnad, tinde să devină o tribună de a împrăștiia ideii străine Uniunii Europene și de a inocula în rândul unora un fel de supremație a Ungariei pe toate planurile, în timp ce economia reală la ei este într-o criză. Și iată, ca un recul, SUA limitează vizele pentru cetățenii ungari, fiind deopotrivă afectați și românii care și-au luat cetățenie ungară. Leagă această măsură de preocupările legate de securitate. No comment! Să trecem la ale noastre, cum s-ar spune.

Țeparul principal este statul, reprezentat pe acest segment de Guvern și spre vârf de primul ministru. Astfel, ești obligat să plătești ca patron indemnizația pentru concediul pre și post natal a doamnelor care se încumetă să crească natalitatea în țara noastră ori concediile medicale. Returul valorilor plătite de mediul privat, care revine instituțiilor statului durează cu anii. Quantumul lor se cifrează la miliarde de lei, iar de acești bani se servesc toate structurile statului. Dacă nu plătești la datele stabilite datoriile către stat urmează controale, amenzi, blocarea de conturi etc. de ce țeparul stat român nu poate fi obligat să i se blocheze conturile pe acest segment? Sau o variantă ceva mai delicată de a deduce - precum TVA-ul - la plată aceste sume care acum sunt încasate și se alege praful de eventuala lor rezultantă. Patronii înregistrează pagube enorme, pentru simplul motiv că pe acest segment statul român îi țepuiește.

Țepuia statului se extinde și în zona TVA-ului. Dacă inițiezi o afacere prin care aduci în țară utilaje diverse, la intrare, statul încasează TVA. Dacă unele nu corespund, este treaba ta, este foarte greu de a recupera această taxă. Importi ceva materii prime - plătești TVA - dacă vrei să le dai înapoi că ele nu corespund unor minime standarde, nu poți recupera TVA-ul. Oare de ce statul român prin guvernele post decembriste, vor continua să țepuiască afacerile, investițiile, dezvoltarea micilor ori mediile afaceri?

Dar marii care exportă valori uriașe nu sunt impozitați așa cum a recomandat guvernul de la Bruxelles. De ce? Mai toate acele megastructuri sunt umplute cu copii, nepoți, soții, veri etc. și pe cale de consecință nu pot fi deranjate. Iată, țepe, țepe peste tot de nu te mai poți mișca pentru bunul motiv că, dacă nu ești atent, ai șansa să ți se înfigă în toate zonele posibile și nu știi de la cine ai luat-o. Desigur, am avea nevoie de un Dracula care să bage dracii în toți cei care trădează și devalizează România.

Dar aceste tensiuni care sunt în prezent în țara noastră și în special enorm mediatizată (pe bună dreptate) crimă din căminele groazei, oare ce alte nenorociri/trădări/vânzări ascund acum când privirile tuturor sunt ațintite doar pe subiectul amintit? Acoperământul țeparilor s-a așternut încetul cu încetul după '90 asupra țării noastre, de fapt la concret spre locuitorii ei, cei care au mai și rămas pe aici, devenind pe zi ce trece de o nocivitate greu de înlăturat. Are de fapt consistența unui clei, adeziv, care odată atinsă de o persoană, chiar de bună credință, cu această otravă și într-o cantitate

foarte mică, respectiva nu mai poate scăpa. Precum acum în vogă sunt drogurile sub toate formele cunoscute dar mai ales cele necunoscute ce duc în neant milioane de tineri, afectându-le până la trecerea lor în neființă, chiar la vârste fragede existența lor ca specie umană.

Iar din această, cum spuneam, ghenă în care au fost vârați de-a valma politicieni, oameni din servicii, conducători pe diverse nivele administrative etc., ca într-un nefericit conclav, nimeni care pătruns în acest cazan, nu mai poate ieși. Trebuie aduși în toate structurile statului, oameni curați, care să nu fie atinși de morbul îmbogățirii peste noapte, să se delimiteze clar de foștii ori actualii țepari. De departe pare o utopie pentru bunul motiv că odată ajunși la cârmele și vâslele statului, vor fi împinși să calce în picioare jurământul lor depus (cu ocazia investiției) pe Constituția României. Trebuie să-și amintească atunci când jură, că deasupra lor este un Dumnezeu, care va da fiecăruia ce merită; iar acum ca într-o întoarcere în cetatea eternă a cerului, asistăm cum cad precum falnicii brazi pe furtună, cei care au devalizat ori și-au bătut joc de semenii lor.

Florian Laurențiu Stoika

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*